

da to u predmetnome nije bio slučaj. Čamac je bio usidren na maloj udaljenosti od obale, a vlasnik je imao više od sat vremena da se skloni na sigurno mjesto, što mu je bilo više negoli dovoljno da izbjegne opasnu situaciju. Pored toga i sam manevar je bio nepravilan jer prije dizanja sidra nije upalio motor i tako je čamac potpuno bio izložen napadu mora. Iz navedenog nam se čini da se može zaključiti da između podataka navedenih u prospektu i nesreće nije bilo uzročne veze.

B.J.

TRANSPORTNO OSIGURANJE

VISI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. V-S1-1763/76-2
od 23.II 1977.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Zdenko Antić, prof.dr Vladislav Brajković

Pomorsko osiguranje tereta - Osigurateljeva subrogacija - Osiguratelj u postupku subrogacije nema pravo od štetnika zahtijevati štetu, za koju se osiguranik odrekao zahtijevati je

Tužitelj je osiguratelj koji je svom osiguraniku nadoknadio štetu na teretu riže koji je prevezao tuženi brodar.

Prvostepeni sud je nakon izvedenih dokaza i provedene rasprave obvezao tuženoga na isplatu spornog iznosa.

Prema ocjeni prvostepenog suda, iz izvedenih dokaza (pismenih isprava koje prileže raspravnom spisu, teretnice, korespondencije itd), proizlazi da je tuženi primio robu (rižu II klase, egipatske provenijencije, sposobnu za ljudsku ishranu) u količini od 999.780 kg u novim jute-nim vrećama, a predao je primatelju jednim dijelom u količini od 745 kg, pomiješanu sa stranim primjesama (u vidu brodske pometačine) i to uslijed vlastite nepažnje u manipulaciji s vrećama, pa je stoga dužan platiti tužitelju, kao pravnom sljedniku primatelja, protuvrijednost 745 kg zdrave riže.

Pravodobnom žalbom tuženi pobija prvostepenu presudu u cijelosti, zbog žalbenih razloga pogrešne primjene

formalnog i materijalnog prava i predlaže da se ista preinači i tužbeni zahtjev odbije.

Drugostepeni sud je, ispitujući prvostepenu presudu u granicama navedenim u članu 353. ZPP-a, ocijenio da je žalba tuženoga osnovana iz slijedećih razloga:

U teretnici je izričito navedeno da je krcatelj predao brodaru na prijevoz 10.000 komada novih jutenih vreća egipatske riže II klase bijele boje, a svaka vreća da je teška oko 100 kg i da ukupna težina te riže iznosi 999.780 kg. Nadalje je navedeno, da se ta riža prevozi uz uvjet (transportnu klauzulu) "FOB STOWED - FREE OUT".

Između stranaka nije sporno da je primatelj po teretnici nakon izvršenog iskrcaja cjelokupnog tereta iz broda stavio brodaru protest u pogledu manjka riže u količini od 521 kg, koliko je nedostajalo u 18 vreća koje su bile oštećene. Isto tako nije sporno da je tuženi primatelju po teretnici predao svu brodsku pometačinu u kojoj je bilo, prema nalazu avarijskog komesara, s kojim su suglasne obje parnične stranke, 45% ili 609 kg potpuno zdrave riže sposobne za ljudsku ishranu. To je dakle za 88 kg više zdrave riže, nego što iznosi ustanovljeni manjak od 521 kg riže u oštećenim vrećama.

Prema ocjeni drugostepenog suda, iz dopisa prednika tuženoga (primatelja po teretnici - Medjunarodne špedicije) agentu tuženog brodara, od 9.VI.1975. godine, proizlazi da se tužitelj prednik zadovoljio preuzimanjem ukupne količine brodske pometačine u kojoj je, kako i sam tužitelj priznaje, bilo sadržano 45%, tj. 609 kg zdrave riže sposobne za ljudsku ishranu. Dosljedno tome tužitelj neopravdano ustaje tužbom za isplatu spornog iznosa.

V.V.